

so izvršili svoje naročilo, kolikor je bilo največ mogoče, vestno in v prid domače konjereje.

Sejmovi. Dne 25. julija v Kozjem, v Lipnici, v Ormožishah, v Slov. Bistrici in v Žalcu. Dne 20. julija v Framu in na Teharjah. Dne 28. julija v Ormoži. Dne 30. julija v Kostivnici in dne 31. julija v Konjicah, pri sv. Jakobu v Dolu in v Marenbergu.

Dopisi.

Iz Maribora. (25letnica Mariborskih osmošolcev iz l. 1865.) Ponedeljek na večer se je na poziv g. dr. J. Sernca 14 gospodov zbralo v kazinskem zalonu, da bi praznovali 25letnico mature, ki so jo opravili pred četrtsotletjem na tukajšnji gimnaziji. Izpit jih je delalo 26, umrlo jih je 8, udeležili se niso 4, med njimi dvorni svetovalec in operni ravnatelj Schuh iz Draždan. Zbrali so se gg.: advokat dr. Josip Sernec, notar dr. Fr. Firbas, dr. P. Turner, polkovniški zdravnik dr. Miglič, župniki Janžek, Gmeiner in Rojko, profesorji Poljanec iz Novega mesta, Šantelj, Plohl in Fras iz Gorice, dr. Glaser iz Trsta, kmet Petelinšek iz Konjiškega okraja in Nemeč Fric pl. Gasteiger, bivši mestni župan v Ljubnem na gorenjem Štirskem; počastil nas je še s svojo navzočnostjo g. prof. Majeiger. G. dr. Sernec se je z gorkimi besedami spominjal nekdanjih profesorjev, izmed katerih biva tukaj v Mariboru gospod profesor Majeiger, ki mladine ni samo poučeval v šolskih stvareh, nego jo je tudi navajal na to, da mladenči postanejo pošteni, odkritosrčni in delavni možje. Solze so igrale gospodu govorniku v očeh, ko je dajal odduška zahvalnosti. G. notar dr. Firbas se je v lepih besedah spominjal prijateljstva, ki je dovelo toliko nekdanjih tovarišev v Maribor na praznovanje važne obletnice. G. prof. Majeiger je povdarjal, da se njegove zasluge precenjujejo, da je pa njegov trud poplačan, ko vidi toliko resnih mož, katerim je skušal kazati pot skoz življenje. V jako lepem listu se je zahvaljeval gosp. Adolf Lang, zaslužen mir uživajoč kot dvorni svetovalec v Badenu blizu Dunaja. Ponenos, pravi v pismu, bil je na ta tečaj Mariborske gimnazije, kajti ves čas se je odlikoval po marljivosti in moškem vedenju. Gospod dr. Glaser omenjal je pri slovesnosti nazočih duhovnih gospodov in juristov. Vesel znak v narodnem življenju štirskih Slovencev je lepa sloga, v katerej skupno delujejo v naroden prospah duhovni in posvetni narodnjaki; tej složnosti se imajo tukaj na Štirskem zahvaljevati lepi vspehi na polji narodne prebujenosti. Govornik napija lepi nadi, da bo to tudi v prihodnje tako! Živo odobravanje je kazalo, da je govoril vsem iz srca. Pozneje je dr. Glaser napil še kmetu Petelinšku, kot zastopniku tistega stana,

iz katerega naš slovenski narod dobiva največji del svoje inteligence. Dr. Sernec je še napil dr. Turnerju, kot uzoru značaja. Vršile so se še druge navdušene napitnice. Veselili smo se, da je kljub silnim težavam, ki jih imajo štirski mladenči, dovršivši latinske šole, toliko značajnih mož se prebilo skoz boj za življenje. Značilno je za one čase, da sta samo dva Nemca bila med osmošolci, da pa nikoli ni bilo nobenega narodnega prepira, ker sta bila poštena nam nasproti. V večini so bili profesorji, katere pa je osoda vse porinila nekako bolj na južno stran. Pozno v noč smo se ločili nadjaje se, da se ob priliki zopet vidimo.

Iz Koga. (V hudej uri ne stojte pod drevom ali zvonikom!) Dne 12. julija ob 4. uri popoldne drvila je od Drave proti Muri čez ormoško-ljutomerske gorice strašna nevihta, katera je v 5 minutah provročila grozno škodo. Črni električni oblak plaval je precej nizko nad nami. Iz njega šinila je prva iskra na Kajžarju, kjer je požgala tri poslopja; druga iskra užgala je na Vitanju jedno poslopje, a tretja udarila je v naš zvonik, ki nema strelavoda, ter je ubila pod zvonikom stoječega mežnarja, Matjaža Rubina. Pri nas je namreč navada, da o bližajočej se nevihti opominjajo zvonovi vernike k molitvi; a zvoni se le dotlej, ko začnejo padati prve kaplje dežja, ali prva zrna nesrečne toče, kar se, žal, tudi večkrat v Slovenskih goricah godi. Tudi tokrat je tako bilo. Ko je začelo deževati ter se je vsula toča, mežnar s svojim sinkom Ignacijem ni več zvonil, ampak le vedrila sta pod zvonikom, ker je mežnarjevo stanovanje precej oddaljeno od cerkve. Ko pa je na Kajžarju udarilo, šel je Ignacij izpod zvonika pogledat, kje bi gorelo. In res se je h kratu pokazal na Kajžarju plamen. Na to hoče sinko očetu naznaniti, kje gori; pa v tem trenutku, preden je prišel do cerkvenih vrat, udarilo je v zvonik, ter ubilo pri vratih slonečega in glavo skozi vrata molečega mu očeta, kateri se je, ne da bi še vsaj enkrat dahnil, mrtev zgrudil na tla. Videč iz zvonika padajočo opeko smo takoj vedeli, kaj se je zgodilo. S pokojnikom smo vse počenjali, kar se je dalo. Tudi g. dr. Spešič, ki je ta dan ravno tu osepnice cepil, trudil se je z vsemi močmi, uživiti nam nesrečneža, pa vse je bilo zaman: konštatoval je, da je strela moža k priči ubila. Nevolja in žalost udovljene mu žene in otrok, kakor nas vseh in sploh vseh faranov, se ne da popisati. — Ker je bil rajni Rubin mnogoleten naročnik „Slov. Gosp.“, tedaj nam naj bo dovoljeno, da mu postavimo v tem listu s tem, da podamo njegov životopis, majhen spomenik. Matjaž Rubin porodil se je l. 1842 na Koga. Imajoč 21 let, šel je v vojske. Kot tak tepel se je l. 1866 s Prusom. Po vojaškeji dobi služil je več let kot strežnik pri g. Koflerju v Ptuj.

Leta 1873. postal je naš Bolfanski cerkovnik, katero službo je vedno vestno opravljal, kolikor se je dalo. Farani so ga zelo radi imeli, in ljubili so ga, kakor bi bil vseh sorodnik; kajti bil je neizrekljivo dobra, pohlevna duša, res pravi „Božji volec“. Danes, 14. julija, ponesli smo ga k večnemu počitku. Sprevod bil je velikansk. Naši cenjeni kmetje so se ga, malo da ne, vsi udeležili. Hvala njim lepa. Pogrešali pa smo vse sosedne cerkovnike. Žalostno! Bolelo nas je tudi, da so ga spremili le domači č. g. župnik, tembolj pa nas je zato razveselilo, ko so naš č. g. župnik povzeli besedo ter so rajnemu cerkovniku prelepih besedi zaklicali v slovo. Č. g. župniku, J. Trampuš, izrekamo na tem mestu pristrčno hvale za besede, katere so govorili rajnemu v grob. Rodbina Rubinova pa naj se tolaži s tem, da je Vsegamogočni pokojnika rad imel, kajti hotel je, da — hlapec, ki je služil Božje hiši, tudi v Božje hiši umrje! Matjaž, nad zvezdami se vidimo! R.

Iz Šmarskega okraja. (Praznično se pripravljajo) Šmarska dekanija na nove meše. Kjer je treba, popravljajo cerkve, farne in podružnice. Na Kalobji so zmalali prezbiterij, na Ponikvi celo farno cerkvo, kjer bo stalo delo več 1000 gld., in v Šentjurji so prišle na vrsto 3 podružnice. S čisto drugim, večjim zaupanjem se moli v olepšanih hišah božjih in je zato tem večje hvale vredno, da toliko darujejo ljudje, ker so zdaj časi hudi. Zahvaliti se je največ temu, ker je še tudi mnogo vnetih kristjanov, kakor so tudi goreči narodnjaki. Šmarska dekanija skrbi torej s tem za božjo čast, ker lepša cerkve, in to se letos zopet močno obéduje, ker daja toliko duhovnov: 22 jih živi, 3 bojo letos posvečeni, 3 so že v rezervi in vsaj eden bo menda nastopil. Že hitro na Jakopovo nedeljo bo vrelo ljudstvo na Kalobje, da se tam prvo-krat vdeleži veselja, kakoršnjega še ni fara doživela. Gospod primicijant niso sicer domačin, ampak iz Českega, pa predobri gospod župnik hočejo svojim faranom radost pripraviti, ker je vredno, primicijo imeti. Druga nova meša bo 3. avgusta pri sv. Štefanu, tretja 17. avgusta na Ponkvi in zadnja v Šentjurji 31. avgusta. Bogdaj gospodom novomešnikom in nam zdravja!

Iz Srednjega Gasteraja. (Požar, prošnja.) Javim svojim znancem in prijateljem, da me je dne 25. junija popoldne ob 5. uri po hudobni roki zadela huda nesreča; pogorela mi je viničarja na Kušerniku. Škoda je za-me velika, namreč čez 1000 gld. Obraniti se ni dalo nič, ker na visokem Kušerniku ni dovolj vode; vendar so pokazali odnotni sosedo dobro voljo in usmiljeno srce v obilnem številu, da so vsaj klet obranili. Vsem, kateri so pri požaru kaj pomagali, izrekam zato naj toplejšo zahvalo. Izlasti se zahvalim g. Janezu Sirku, veleposestniku in cerkvenemu ključarju pri sv. Jakobu, ki je po-

slal 5 oseb v obrambo, tacih korenjakov je sila malo, toraj mu naj Bog povrne! Ker pa mi bo sedaj izlasti vožnja od Gasteraja pri sv. Jurju na visoki Kušernik mnogo sitnob delala, zatoraj bi potrkal na usmiljena srca sosedov svojih in tudi drugih, kateri bi mi blagovolili pomagati kako tvarino zapeljati, plačnik naj bo vsakemu Bog. Prosim pa ljubelega Boga, da vsakega obvaruje jednake nesreče! France Kurnik.

Iz Rotenberga na Pohorji. (Nesreča.) Pri volitvah za deželni zbor je volil naš Hudej na desno stran, ki je, kakor znano, srečno zmaga, Rischnigg pa na levo stran, ki je propadla s svojim „ambos-hamerjem“. Pri tem je pač g. Rischnigg prenašlo potegnil in je zato svoj del v Dravo prevrgel. Hudej je bolj počasno stopal, pa je zdržal. Vsled tega je, pravijo ljudje, sedaj Rotenberg poknil in je nekotorej nevarnost velika, da skoz razpoklino Drava priteče ter še Lovrenški trg potopi. Ali bi ne bila to strašna škoda?

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Prihodnji četrtek dne 31. julija bode v Ischlu, mestu na Gorenjem Avstrijskem, poroka najmlajše hčere Nj. veličanstev cesarja Franca Jožefa I. in cesarice Elizabete, nadvojvodinje Marije Valerije in nadvojvode Franca Salvatorja. Vsa avstrijska ljudstva so vesela le-te vesele dogodbe v presvitli cesarski rodbini ter želé mladima poročencema obilo časne in večnesreče. — V obeh Avstrijah, gorenji in spodnji, pripravljajo se za volitve v dež. zbor. V spodnji pride najbrž nekaj novih, ne liberalnih poslancev v zbor, doslej so imeli v njem le liberalci besede. — Na razstavi v Gradci bodo tudi štajarska vina in ima ta oddelek razstave poseben odbor v rokah. Vendar enkrat nekaj pametnega iz priprav za to dež. razstavo! — V oskrbovalna vzprejetišča se ne sprejme nihče, kakor samo obrtnijski delalci, ki so na potovanji. Tako je odločil dež. odbor v Gradci. Izlasti nima pravice do tega posel, če ravno je na potovanji iskajoč si službe. — Dež. predsednik za Koroško, baron Schmid-Zabierow, dela z vso silo za nemške liberalce ter odgovarja ljudi od slov. stranke; ne znamo, ali dela to „na svojo roko“ ali pa po volji vlade na Dunaji, vsekako pa dela liberalcem na ljubo. — „Bauernbundovci“ imajo veliko dela gledé na prihodnje volitve, vendar pa se jim slov. kmetje ne vsedajo več na limanice, odkar vidijo, da jih podpira vse, kar hodi v škričih. — Dež. predsednik Kranjski, baron Winkler je šel na odpust in sicer na Belopeč, torej ne iz dežele. — V Vipavi napravili so župani celega okraja c. kr. okr. glavarju „častni večer“ in se bode kaj enacega pač redkokje še zgodilo; posebno na slov. Štajarji težko, če kedaj komu,